

N:o 8.

Ank. till Riksd. kansli den 18 februari 1907, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckta motioner om ändring af 1 och 12 §§ lagen om skydd för varumärken.

Lagutskottet har till behandling förehåft två till utskottet öfverlämnade likalydande motioner, väckta, den ena under n:o 21 i Första Kammaren af friherre *Trolle* och den andra under n:o 100 i Andra Kammaren af herr *J. P. Jespersen*. I motionerna anföres:

»Den vid 1905 års riksdag af vice häradshöfding *K. A. Staaff* framlagda motion om ändrad lydelse af 12 § i varumärkeslagen kastade en stark belysning öfver det omfattande ofog, som i vårt land bedrifves med obehörigt bruk af andras varumärken; och motionen föranledde en lagändring, bestående i en åt allmän åklagare gifven befogenhet att efter målsägandens angivelse föra talan, som säkerligen i visst hänseende medför en högst behöflig, ökad effektivitet i varumärkeslagens bestämmelse.

Det skydd, som för varumärken vinnes, är dock ännu ganska ofullständigt, enär enligt 1 §, jämförd med 12 § i lagen om skydd för varumärken, uteslutande rätt att begagna namn och registrerad varumärke meddelas endast för de fall, då namn och märke anbringas å varan, kärl eller omslag, hvori den förvaras. För den, som i riktigt stor skala vill begagna sig af andras välkända varubenämningar, för att vilseleda allmänheten och bereda sig egna fördelar, är hufvudsaken att få använda dessa varubenämningar till att efter eget behag uppdraga jämförelser och därvid framhålla sin vara såsom varande alldeles lika med eller vida bättre och öfverlägsen de varor, som äro betecknade med de välkända varubenämningarna. Tydligen är det för honom en fördel, om han därvid får

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 7 Saml. 7 Häft. (N:is 8 och 9.)

utsätta och använda dylika jämförelser i offentliga meddelanden, reklamer, annonser m. m.

Att dylikt användande af annans varumärke, namn etc. är obehörigt, lärar inför en naturlig uppfattning ej vara tvifvelaktigt, och lika litet är det tvifvelaktigt, att varuägare borde vara skyddade för dylika missbruk. Kungl. patent- och registreringsverket har också i underdånig skrifvelse till Kungl. Maj:t den 28 november 1905 betecknat det som önskvärdt, att här afsedt skydd utsträcktes jämväl till annonser, prospekt, och dylikt.

Att snarast möjligt få här afsedda rättelse genomförd, synes vara af så stor vikt ej blott för enskilda industriidkare, utan äfven för allmänheten, som lider genom oärliga konkurrensmetoder, att lagändring i antydda riktning icke synes böra uppskjutas i afvaktan på och utredning af lagens omarbetning i sin helhet.

Jag tillåter mig på grund af angifna skäl hemställa,

att Riksdagen för sin del måtte besluta,

att 1 § af lagen om skydd för varumärken skall hafva följande lydelse:

Hvar som — — — — — inskränkt.

Den uteslutande rätt, som varumärkesskyddet afser, innefattar behörighet att anbringa varumärke å själfva varan eller kärl eller omslag, hvari den förvaras, äfvensom att i annonser, reklamer, priskuranter, affärsbref, räkningar eller dylikt anbringa märket.

samt 12 § följande lydelse:

Den som å varor, hvilka till salu hållas, eller å kärl eller omslag, i hvilka de förvaras, eller i annonser, reklamer, priskuranter, affärsbref, räkningar eller dylikt obehörigen sätter annans namn — — — — — all skada.

På den sakfölldes — — — — — öfver dem.

Förbrytelse, — — — — — målsägande.»

Det brukande af andras varubenämningar m. m., som uti motionerna beskrifves, torde, i den mån det kan anses innebära något otillbörligt, närmast vara att beteckna som illojal konkurrens. I fråga härom vill utskottet erinra, att Riksdagen i skrifvelse af den 11 mars 1905 anhållit, att Kungl. Maj:t täcktes låta utreda, hvilka lagbestämmelser kunna anses erforderliga till stäffjande af illojal konkurrens, samt för Riksdagen förlägga det förslag, hvartill den verkställda utredningen kan föranleda. Från nu berörda synpunkt är frågan alltså på Kungl. Maj:ts pröfning beroende.

Men i vissa fall lära, såsom patent- och registreringsverket ock i sin af motionärerna omförmälda underdåniga skrifvelse framhåller, förfaranden uti det i motionerna berörda afseende användas, som kunna hänföras till intrång i annans varumärke. Utskottet har i afseende härå inhämtat, att Kungl. Maj:t med anledning af ofvannämnda skrifvelse åt sakkunnig person uppdragit att vidtaga de förberedande arbeten, hvilka erfordras för bedömande af de brister i olika delar, som vidlåda gällande lag om skydd för varumärken. Efter dessas afslutande lärers afsikten vara att föranstalta om en fullständig revision af berörda lag, hvarvid äfven frågan om de i motionerna omförmälda, nu berörda förfaranden torde tagas i ompröfning.

Då alltså de ämnen, motionerna afse, från viss synpunkt redan äro och för öfrigt snart kunna förväntas blifva föremål för Kungl. Maj:ts pröfning, anser utskottet ej erforderligt, att Riksdagen nu för sin del vidare inlåter sig på ämnet, utan hemställer,

att förevarande motioner ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 februari 1907.

På lagutskottets vägnar:

C. A. SJÖCRONA.
